

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XCIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- 30 etus imputetur, sed si idem dico, nec in ea imputari, quoniam percepti fuerunt ab eo, qui grauatus fuit sub condicione, & post mortem suam; quia si pendente condicione, seu uita grauatus fructus percepit, illos non tenetur imputare idem si post, sed ante mortem, ut est textus in d. l. in fideicommissaria, & ibi per gl. & doct. oēs. Idem cludo in filio grauato restituere post mortem suam condicione, si decesserit sine filiis, & sic in casu, quo duae legitimae essent detrahendae, quoniam fructus non tenebuntur imputare, nisi postquam ipse, seu haeredes sui fuissent constituti in mora, puta iudicialiter agendo, si die n. litis contestata filius grauatus, seu haeredes sui tenerentur fructus imputare in Trebellianicam, & non prius, ut uoluit Bal. Pau. de Cast. & alij cōiter in d. l. iubemus; & de hoc est terminis in c. Raynuitius de testa. in uersis in eo uero, quod quartam & c. ubi gl. & doct. oēs canonistae per quē textus, ut confundi unum dictum Pauli de Cast. quod multum commendat Alex. ibi in l. mulier §. cum proponeret in §. col. ff. ad Treb. & et aliquid in cons. 163. in final. uerbis in §. uol. qui dnt, quod licet quoniam una legitima tunc est detrahenda, hoc est Trebellianica tunc, fructus percepti à filio grauato non sint imputandi in Trebellianicam, et si hoc expresse disposuerit testator, ut in d. l. iubemus, qui textus loquitur in casu isto, tunc quoniam essent detrahendae duae, ut in casu d. c. Raynuitius, secus esset: Nam istud uerbum d. c. Raynuitius, ubi casus clarus, & ita consuluit Ang. in cons. 121. incipit Zoilus domini & c. & D. Alex. in cons. 250. in 6. uol. dubitat de hoc dicto Pauli in d. §. cum proponeret, nec ibi ausus est illud firmare tanquam nouum, & prius eius, quod dixit, & tenuit Paul. de Cast. in d. §. cum proponeret, tenuit ipsemet Paul. in d. l. iubemus, & est de mente Bar. in l. quod de bonis §. quod autus ff. ad leg. Falc. ubi Alex. quoque idem uoluit: uel posset id, quod dicunt Paul. de Cast. & Alex. procedere in terminis d. l. iubemus, uidelicet, quoniam pater, qui grauasset filium per fideicommissum, expresse disposuisset, quod ipse deberet fructus imputare in Trebellianicam, quos tamen non imputaret, si pater hoc non mandasset, per textum in d. c. Raynuitius, iuncta d. l. iubemus, & quoniam iste casus mihi non uel multum dubius, ideo aliter non insisto, cum de eo decisionem habeamus in d. c. Raynuitius, ubi gl. & doct. canonistae cōiter hoc praesupponunt. Ultimo, & sic octauo dubitatur, et praesupposito, prout uerum est, quod Trebellianica sit deducenda, & illa debeatur heredibus D.
- 32 Loyfia, ex quibus bonis sit detrahenda. De legitima est clarum, eam esse detrahendam de omnibus bonis hereditatis, & de tota substantia testatoris, ut in d. l. scimus §. repletionem, deducto tamen prius alicuius. l. Papinianus §. quarta ff. de inoff. test. Bart. & alij
- 33 in l. in quarta ff. ad l. Falc. in uersis, uenio, nam si legitima minuit etiam legata omnia, & fideicommissa facta in testamento, ut per gl. in auth. similiter C. ad l. Fal. p. Alex. in cons. 163. in §. uol. l. Papinianus §. 4. cum sequitur ff. de inoff. testa. per Bal. & alios in d. l. iubemus, Bar. Alex. Imol. D. meus Soc. & alij in l. Marcellus §. idem
- 34 Pomponius ff. ad Treb. Trebellianica autem detrahenda est solum de bonis subiectis restitutioni, & fideicommissis; quoniam debetur haeredi grauato solum ratione restitutionis, ut est textus in d. c. Raynuitius, & in d. c. Raynaldus; ergo de bonis restitutioni subiectis solum est detrahenda, & hoc uoluit Bal. in d. l. iubemus in 3. col. C. ad Treb. quod si filius sit institutus in una uncia, Trebellianicam detrahit de illa sola uncia, legitimam uero de toto assere. de hac tamen materia plenissime tractatur in d. l. Marcellus §. idem Pomponius, ubi doct. plures casus distinguunt, quos referre longum esset; sed ponam duntaxat conclusiones

- 85 nobis inseruientes. Prima itaque sit, quod fideicommissum est conditionale, prout est in caluotro, & legata sunt pura, tunc non fit contributio; iuncta §. si iuncta l. diuus ff. ad l. Falc. Bar. Imol. & ceteri doct. in d. §. idem Pomponius, & per Imol. & ceteri §. haeres ex assere ff. ad Treb. in casu tamen Trebellianica esset integra detrahenda ex fideicommissis.
- 86 si uniuersalis, & non ex legatis puris, quia Trebellianica de quarta totius substantiae, quae reperitur rpe mortis testatoris in ratione in princ. ad l. Fal. Soc. in d. §. idem Pomponius in 3. col. & ibi Bar.
- 87 hoc uoluit; & ideo de, quod legitima, & Trebellianica, quae à filio grauato sunt detrahendae, capiuntur dimidiam omnium bonorum, quia legitima est quarta, & Trebellianica est quarta de residuo, ut in d. c. Raynuitius, & in d. c. Raynaldus, ubi casus Bal. in d. l. iubemus in 1. col. & Paul. de Cast. ibi, & in d. §. idem Pomponius, ergo in casu nostro delegatis patris non erit detrahenda Trebellianica, sed solum de fideicommissis, & de alijs legatis, & fideicommissis conditionalibus.
- 88 Secunda conclusio sit, quod si plura fuerint facta legata, & fideicommissa, & oia sub conditione eadem, uel diuersa, tunc fit contributio, & detrahitur Trebellianica de omnibus simul, non faciendo differentiam, an fuerint omnia uniuersalia, an particularia, an aliqua particularia, & alia uniuersalia, ut habetur per Io. de Imol. in d. §. idem Pomponius in 2. casu, & ibi hoc uoluit Bar. & ibi cōiter cum hoc pertranscunt, sed in casu nostro unum fideicommissum uniuersale factum fuit vixi sub conditione, & aliud liberis D. Ioannis de Merita similiter sub conditione, ergo ex illis est detrahenda Trebellianica, & fieri debet contributio.
- 89 Tertia est conclusio, quod si fideicommissum fuerit factum sub conditione, & legata in diem certum, prout plura fuerint facta in casu nostro, tunc debet contributio, & Trebellianica est ex omni, integraliter detrahenda, ut per Imol. in d. §. idem Pomponius, dummodo non fuerint legata pueri quibus non detrahitur Trebellianica, ut in auth. similiter C. ad l. Fal. sed quamuis ex legatis pueri non possint detrahi, detrahetur tamen ex alijs legatis in diem, uel sub conditione factis, & ex ipso fideicommissis integraliter per ea, quae habentur per gl. in d. auth. similiter, & per D. meum Soc. in d. §. idem Pomponius, & ex istis modo colligitur, ex quibus detrahenda in Trebellianica, & quorum sit facienda contributio, ut absque dubio ex ipso fideicommissis uniuersali inuoluto ipsi D. Loyfia debet detrahi Trebellianica pro illius rata, item ex alijs etiam fideicommissis uniuersalibus, & particularibus factis sub conditione, uel in diem etiam pro eorum ratas est detrahenda; tunc, quod de tota substantia domini testatoris haeredes habeant in effectum dimidiam omnium bonorum illius substantiae, quam habuit testator tempore mortis, uidelicet tertiam partem pro legitima debita iura, & quartam residui, quae amba capiuntur dimidiam, ut dicit gl. computando in d. c. Raynuitius, ubi omnes cum similibus; & hac sufficiant pro declaratione praedictarum dubitationum. Laus Deo.
- S V M M A R I V M.
- 1 Institutus, & substitutus inuicem pluribus filiis, ius legitimum hereditatum inter illos, eorumque filios reuerentem capere, & quomodo hoc uerum sit nu. 16.
 - 2 Filius fratris premortui secundum ius legitimam hereditatem patris locum obtinet, & una cum patris admittitur.
 - 3 Ad fideicommissum quo ordine uocati admittantur.
 - 4 Ius fideicommissi uniuersalis transmittit ad filios, & pertranscunt de descendantibus testatoris, & quo hoc uerum sit nu. 17.

breuiloqua facta puberibus per illa verba, nos inuicem
aditum hereditatem continet substitutionem fidei
commissam, maxime si facta esset per illa verba vulgariter
facta, per fideicommissum nu. 9

non tendit ad derogandum iuri accrescendi, sed po-
tius ad roborandum.

reciproca spes quando ad hanc des substitutioni prae-
stituta non transmittitur, & quando non, & nu. 11. 12. & 20.
in casu huius accrescendi communem transmittitur, est qz
simplici iure substitutionis, & nu. 14. & 21. ubi hoc
notatur.

reciproca continens etiam fideicommissum tacite di-
stinctum sub conditione, si filij decesserint sine liberis.
facta reciproca facta simpliciter in dubio censetur facta
appellata heredes.

substitutionis cuiuslibet de iure regulariter ad ha-
reditatem transmittitur.

substitutionis pupillaris, ac vulgaris etiam non transmi-
tuntur accrescendi iuncta sunt.

in fideicommissis, in quibus etiam agitur de suc-
cessionibus, vel patris, locum patris non obtinet.
omnis ab intestato quomodo in substitutionibus, &
pupillis seruandus sit.

reciproca, & tacita mente quando liceat arguere
de his, qui ante apertam declarationem.

reciproca, & pupillares ff. de vulg. & pup. reprehenduntur in illo ar-
gumento, per reciproca substitutionis transmittuntur.

ff. de acquir. her. declarantur.

reciproca quoad bona testatoris potentius est iure ac-
quiri, post aditam, & agnam hereditatem cessat.

reciproca declaratur.

EPITOME.

in pluribus institutis equaliter heredibus,
in uicem substituitur vulgariter pupil-
lariter per fideicommissum: uno ex dictis filiis
aut sine filiis, superstitibus, & fratre ipsius,
aut alio fratre prae mortuo, solus frater
admittitur, exclusis dictis nepotibus.

CONSILIUM XCIII.

TESTATOR in suo ultimo testamento instituit
plures eius filios heredes aequis portionibus,
& eos in uicem substituit vulgariter, pupil-
lariter per fideicommissum, decessit deinde illis su-
is, quorum vnus vtz Jacobus mortuus est
ante, & alius videlicet Caesar sine liberis, super-
stitibus vno ex dictis filiis hereditas instituitis
decedentis, & exstantibus. filijs fratris pri-
mogeniti dubitatur, an ad portiones illius dece-
dit substitutione, ut supra, facta admittat solus fra-
ter, an vero admittantur et filij alterius fra-
tris prae mortui. Et hos et fore admittendos
a fratre eorum patruo videbatur dicendum; quia
ordine debent dici uocati, quo vocant ad
bonum ab intestato; & cum testator uoluisset inter
uocare ius legitimarum hereditatum videatur
regulis ff. de vulg. & pup. l. cum pater §. a te pe-
ti §. ff. de leg. 1. is, qui complures cum gl. ff. de
leg. 1. in ius legitimarum hereditatum filius fra-
tris prae mortui admittitur cum alio fratre defuncto, &
pateruo. o, quia obtinet locum patris sui, ut
accrescente cum sequenti C. de legitimis hered.
in uers. in aut in auth. de hered. veni. ab in-
testato, cum similib. ergo &c. ¶ Secundo facit id,
in l. pto. §. fratre, & in l. cum ita §. in fideico.
in l. si. C. de verb. sig. & no. Bar. in l. si cognat.

tis uers. quaro quo ordine ff. de reb. dub. sequitur qz
Petrus de Anch. & Io. de Imol. in c. indicante extra
de testa. Ang. in cons. 38. incipien. quida Ioannes de
cessit, qz ad fideicommissum vocatur in ordinem
successionis, nam si illi, qui sunt de familia, vel agna-
tione fuerint vocati ex substitutione, admittuntur, in
qz de iure succedere possent ab intestato, & qui est
in gradu proximiori, praefertur, & filius fratris ab inte-
stato admittitur cum patruo superuiente ad suc-
cessionem patris defuncti, ut supra, ergo &c. Et hoc
expressè uoluit gl. q. mouet hanc difficultatem in d. l.
cui ita §. in fideico. in verb. proximo ff. de leg. 2. quā
sequitur ibi Io. de Imol. ¶ Tertio, & quamuis Iaco-
bus vnus ex filiis institutis, qui fuit substitutus, prae-
decesserit Caesari eius fratri, qui postea decessit sine
liberis, & sic ipse Iacobus decesserit ante euentum
condonis, tñ is dñr transmissit ius substitutionis fideico-
missariae factae in hereditate paterna ad eius filios, &
heredes, qui sunt de descendenti testatoris ex qua
dā tacita mente defuncti, qui si de hoc fuisset inter
rogatus, idem deposuisset, arg. l. tale pactum in fi. cū
gl. magna in final. verb. ff. de pactis: ita uoluit gl. singu-
laris in l. is cui ff. de act. & obli. glo. 1. in fin. quā allegat
rex. in l. vnica §. in nouissimo C. de cadu. toll. iuncto
§. ex condonali Instit. de verb. obli. ubi gl. uoluit, qz
et si legati particularis spes non transmittatur ad li-
beros legatarij, qui decessit pendente condone, tñ
spes fideicommissi vniversalis transmittitur ad li-
beros fideicommissarij, qui decessit pendente condi-
tione fideicommissi. ¶ Quarto adduco tex. in termi-
nis in l. vnica in fi. C. de his, qui ante apertas tabu. ubi
sicut hereditas paterna non adita transmittitur ad
posteror, & liberos, ita si pater, seu ascendens fece-
rit fideicommissum, ad qd vocauerit eius descenden-
tes, tale fideicommissum transmittitur ad liberos,
& descendentes illius, qui decessit, ante, qz cesserit
dies: sed in casu nro fideicommissum vlt factum fuit
a testatore, qz ad illud vocauit eius filios, ergo si al-
ter ipsorum decesserit ante, qz cederet dies fideico-
missi, spes fideicommissaria substitutionis dñr trans-
missa ad filios illius, qui praedeceffit: & istud vlt uoluit
se gl. in l. si in personam C. de fideicom. & quamuis
in casu nostro facta fuerit substitutio reciproca, seu
breuiloqua per illa verba vos inuicem substituo, tñ
ex quo facta fuit puberibus post aditam heredita-
tem, dñr continere fideicommissariam substitutio-
nem, vt declarant Bar. & Alex. in l. Lucius ff. de vul-
& pup. per Ioannem de Imol. & alios in ca. Raynu-
tius extra de testa. & hoc maxime in casu nostro ve-
rissimū est, pp illa verba apposita in substitutione, & eos
inuicem substituit vulgariter, & pupillariter, & per
fideicommissum, ex quib. apparet, testatorem uoluisse
substitutionem illam sub se continere et fideicom-
missaria per ea, quae in simili uolunt Bar. Alex. Imol.
& alij in l. Centurio ff. de vulg. & pup. & Imol. in d. c.
Raynutius. Præterea si in casu nostro ista subitō re-
ciproca facta non fuisset inter filios institutos, pro-
fecto filij, & heredes prae mortuorum venirent vnā
cum superstitibus ad portionem deficientem per ius
accrescendi, arg. l. si ex pluribus ff. de suis, & legiti-
mis heredibus. vnde nō debent esse deterioris condonis
ex eo, qz prae mortui fuerint substituti, quia tñ subitō
non tendit ad derogandum iuri accrescendi, sed po-
tius ad roborandum, vt colligitur ex l. pen. vlt. sed
si ego fidei in iust. rupt. testō. ¶ Quinto, tñ qz hac spes
substitutionis transmissa dicatur in casu nostro ad filios,
& heredes prae mortui, facit id, qd uoluit Cyn. in l.
qui plures ff. de vulg. & pup. qui dicit, qz spes subti-
tutionis reciprocae transmittitur ad heredes subti-
tuti, qui praedeceffit, qz reciproca facta fuit simpli-
citer

citer per hæc verba, vos inuicem substituo, secus si esset facta condonaliter, quia tunc non transmittitur, arg. l. vnica §. si aut aliquid C. de cad. toll. sed in casu nro reciproca facta fuit simpliciter per hæc verba, vos inuicem substituo, ergo & c. ¶ Vltimo confirmatur prædicta per tex. in l. qui patri ff. de acq. hered. vbi si spes substitutionis sit vnita cum iure accrescendi, ut quia idem sit coheres, & substitutus, ratione talis unionis transmittitur ad heredem, sicut transmittitur ius accrescendi, quamuis per se substitutionis spes non transmittitur, vt ibi hñ, & arg. l. sed si plures in prin. & in l. Lucius §. paulus ff. de vulg. & pupil. ita dicunt doct. cõiter, & Alex. in d. l. qui patri: eius n. substitutionis coniunctum cum iure coniunctionis, & sic cū iure accrescendi est potentius, quā simplex ius substitutionis, quā hñ ius accrescendi procedens ex coniunctione dñ procedere ex coniecturata mente testatoris, ut est tex. in l. coheredi §. qui discretas, & ibi Bal. & Alex. in no. ff. de vulg. & pupil. & ad propositū optimè inferunt ea, q̄ uoluit Soc. in cons. 6. in 4. col. in vers. restat in ult. vol. qui notabiliter loquitur, sed in casu nro ius substitutionis est vnitum cū iure accrescendi, quia instituti fuerunt, & substituti, ergo & c. & p̄ ista opinione vñ consuluisse Philippus Dec. in cons. 79. & pro tenui, qui dicit, & allegat Alex. ita sapius consuluisse. ¶ Præmissis tñ non obstantib. etiam si nram de iure probabiliorē, & veriorē esse arbitror; Nam præsuppono, q̄ hæc substō reciproca facta inter filios institutos simpliciter per hæc uerba, & eos inuicem substituit, continet et fideicommissariam, maxime p̄ illa uerba adiecta, & per fideicommissum, ut notab. uoluit Alex. in l. Lucius in prin. in 7. col. ff. de vulg. & pup. & Pau. de Cast. in l. qui plures in vltimis uerbis eo. tit. & hñ per Soc. in cons. 290. qm̄ præsens consultatio & c. & est tex. melior de iure in l. reculare §. Titius ff. ad Trebell. & ideo tacitè ex legis dispõne, & præsumpta mente testatoris dñ facta sub condõne, si filij decesserint sine liberis l. generaliter §. cum aut C. de instit. & substit. sub cond. fact. l. cum acutissimi C. de fideic. l. auus ff. de condi. & demon. item p̄suppono, q̄ solum filij heredes instituti inuicem, & reciproce fuerunt substituti, & comprehensi in substitutione, nulla facta mentione de filiis, & liberis ipsorum, vt patet ex uerbis substitutionis, quib. testator dixit simpliciter referendo se ad filios p̄nominatos in institutione, & eos inuicem substituit, q̄ uerba important idem, ac si testator dixisset, & filios eius heredes institutos adinuicem substituit vulgariter & c. qm̄ reciproca facta simpliciter in dubio censetur facta per noia appellatiua heredes, vt est tex. fm̄ Bar. Alex. & oēs in l. q̄ plures heredes ff. de vulg. & pup. & ideo partes assignatæ in institutione censentur assignatæ in substitutione, vt in l. si plures, cum simili ibi alleg. ff. de vulg. & pupil. l. i. C. eo. tit. ¶ His stantib. concludo, q̄ in casu nostro solus Lactantius admittendus sit ex substitutione hñ ad partem bonorum Cæsaris, q̄ decessit sine liberis, excluso Thoma nepote nato ex Iacobo, qui prædecesserat, qm̄ cum ista substō facta fuerit simpliciter per hæc uerba, & eos inuicem substituit, & p̄ter censetur facta per hæc noia appellatiua, & eius filios, & heredes & c. vt firman oēs doct. in d. l. qui plures heredes, ideo non ueniunt ex substitutione, nisi filij, qui fuerunt instituti heredes, nō aut heredes, & filij institutorum, ut in d. l. qui plures heredes, & ita per illum & tex. arguit ibi in terminis Alex. ibi, præterea & c. reprobando Cyn. qui dicebat, q̄ spes substitutionis reciproca transmittitur ad heredes substituti, qui prædecessit, qm̄ substitutio facta fuit simpliciter per illa uerba, vos inuicem substituo,

quæ opinio nō est vera, & 5. rex. in d. l. qui plures heredes, vbi plures facta fuit substō reciproca per illa uerba simpliciter, & eos inuicem substituit, & isti ad substitutionem uocantur solum heredes instituti, qui sunt superstitēs, & nō heredes aliorū institutorum, qui iam prædecesserant; quia ex substitutione non admitti possunt, qui heredes a testatore fuerunt instituti. ¶ Secundo hoc probatur aperte per tex. in l. Lucius §. paulus ff. de vulg. & pup. vbi si oēs heredes instituti inuicem fuerunt substituti, & quibusdam ex iis iam prædecesserant, substitutio habuerit effectum in portione vnus, ad eum solum, qui eo tpe superstitis erat, portio illa ex substitutione pertinere debet, & non ad heredes eorū, qui iam prædecesserant, qui text. ab oibus allegatur, q̄ spes substitutionis reciproca ad heredem non transit, ex quo noia nō est, nec est comprehensus in substitutione per noia propriæ appellatiua, ut ibi per Bar. & omnes doctores. ¶ Tertio confirmatur prædicta, quia si ad dictā substitutionem uocati fuerunt Iacobus, Cæsar, Lactantius & alij filij testatoris heredes instituti tanquam primi heredes immediatè ipsius testatoris, ut aperte colligitur ex uerbis substitutionis, & arg. tex. in d. l. qui plures, ergo decedente Iacobo ante euentum casus substitutionis, hoc est antequam eueniret casus substitutionis per mortem Cæsaris, prout euenit, ipse Iacobus qui iam prædecessit, non potuit transmittere tale ius substitutionis ad Thomam eius filium, q̄ quia nullus, & nulla spes substitutionis ad heredes substituti iure transmittitur, siue loquamur de substitutione vulgaris, vt est tex. in l. si ex pluribus ff. de iuis & leg. l. toties ff. de acq. hered. siue loquamur de pupillari substitutione, ut est tex. in l. qui liberis §. hæc uerba, l. sed si plures, & l. qui habebat ff. de vulg. & pup. loquamur de substitutione reciproca, & de omni alia comprehensa in illa, de quibus loquimur, ut in d. l. qui plures heredes, & in d. l. Lucius §. paulus siue loquamur de fideicommissaria substitutione, de qua nos loquimur, ex quo sumus in casu fideicommissariae continet sub reciproca, vel de illa, q̄ continetur sub cõpendiosa, vel de alia simili, arg. tex. in l. vnica §. si aut aliquid sub condõne, iuncto §. prædecessit C. de cad. toll. l. post mortē cum ibi not. C. de fideic. in gl. 1. & est optimus tex. in l. si cum heres sit dies leg. c. d. & ibi gl. & dicit Paul. de Cast. in l. sed si plures ff. de vulg. & pupil. q̄ si spes substitutionis pupillaris non transmittitur ad heredes, nisi sit cõiuncta cū iure accrescendi, ut in d. l. sed si iuncta l. qui parit ff. de acq. hered. uel nisi sit heres pueniens ex iudicio defuncti, ut in l. q̄ liberis §. hæc uerba ff. de vulg. & pup. idē est in spe substitutionis vulgaris, nisi sit iuncta cū iure accrescendi d. l. si ex pluribus iuncta l. qui parit ff. de acq. her. tum quia spes substitutionis condonalis non transmittitur, tum quia soli noia, & uerbo comprehensū ueniunt, & ita in terminis uoluit Bar. in 4. col. ff. de leg. 1. q̄ fideicommissarius uiuentis est de liberis, si decessat pendente conditione transmittit et ad suos heredes ius, & spem fideicommissi condonalis, ut uoluit gl. notab. & cõiter approbata in l. vnica C. de his, qui ant. aper. tab. quoniam sequuntur ibi doct. cõiter, & Bar. & alij in d. l. de leg. 1. & pro hoc est casus in l. heredes mei §. cū iura iuncta gl. & ita illum textum ponderat Alex. ibi in ult. notab. ff. ad Treb. quicquid dixerit gl. in l. an perit in ult. sua opinione, & in l. is, cui ff. de actionib. & oblig. quæ vñr, uelle, q̄ illi, qui sunt de liberis, transmittant ad suos ius fideicommissi condonalis, illas gl. docto. communiter impugnant, ut habetur per Cyn. in l. i. C. communia de leg. qui reprobatur gl. in d. l. is cui, & dicit illam falsam, Bart. in d. l. i. & c.

per testatorem non potest colligi hac tacita mens testatoris uolentis ius fideicommissi conditionalis pendente conditione posse transmitti ad hñdes maxime suos, quia de illis, seu de nepotibus ex filiis institutis nullam fecit mentionem, nec de liberis ipsius in substitutione reciproca: tñ tunc ex præsumpta, & tacita mente possumus arguere, qñ illa potest colligi ex ijs, quæ sunt expressa in testō per testatorem, alias fecus, ad quod facit l. quidam cum filiū ff. de hered. insti. ubi uoluntas in mente retenta nihil operatur, & isto modo debet intelligi id, quod uoluit glo. in d. l. tale pactum in si. v. 3. qñ hoc, qñ idē disposuisset, colligi, & inferri posset ex alijs expressis dispositis, quia propositum in mente retentum nihil operatur, cum in plures §. locator, & ibi Bart. ff. locati, & ita in terminis declarat. dominus meus Soc. in d. conf. 6. in 4. col. in uers. restat, & faciunt no. per Bald. & glo. in l. cum uirum C. de fideic. bonus est text. in l. cum proponebatur ff. de leg. 2. l. licet imperator ff. de lega. 1. & hñ per Ioan. de Imo. & alios in l. si titius ff. de hered. insti. & in casu, in quo consuluit dominus meus Soc. in d. conf. 6. in 4. col. in uers. restat, & c. ubi uoluit, qñ ex præsumpta mente testatoris fideicommissum conditionale pendente conditione potuerit transmitti, præsumpta mens colligi poterat ex expressis dispositis per testatorem in testamento, ut ipse ibi declarat, & aperte et ponit in d. §. cum ita, exemplificando, qñ testator filios instituit, & eos inuicē substituit, si decesserint sine liberis, & si oēs decederent sine liberis, qñ extra neus esset substitutus, nam tunc primus decedens cum liberis transmittit spem fideicommissi in filios, qñ ponendo eos sub conditione apparet, qñ testator illos prädilexit extraneo substituto, & uoluit quoad illos referuare ius legitimarum hereditatū, arg. l. lucius ff. de hered. insti. ¶ Non obstat quattuor fundamentum de l. unica C. de his, qui ante apert. tabu. quia (tenendo opinionē cōm, qñ fideicommissum uniuersale relictum sub conditione filio, seu nepoti non transmittatur et ad suos heredes pendente conditione, ut uoluit glo. cōiter ap probata in d. l. unica, ut ibi per Bart. & alios, & per Bart. in d. l. 1. in 4. col. ff. de lega. 1. cum simil. supra al

19 legatis) dico, qñ ille textus non addicit, quia tñ loquitur in legatis, & fideicommissis particularib. non aut in uniuersalibus, ut est de mente glo. ibi, & Bart. in d. l. 1. in d. l. unica, & in l. unica Cui actio. ab heredi & contr. hered. per Bal. & alios, quæ ratio placet: uel secundo potest intelligi ille text. qñ fideicommissarius decellit ante agnitionem, & acceptationē, sed post cessionē dici, ut quia legatum, seu fideicommissum erat purū, uel uenerat dies, seu eius conditio, qñ tñ illud transmittitur ad heredes suos, & decedentes, sicut hereditas non adita, ut ibi, & habetur per Bar. & alios in l. eū filio in penul. col. ff. de leg. 1. & probat in l. si in personam C. de fideicom. ubi Salic. & doct. alij: uel ille rex. loquitur, qñ ex præsumpta mente testatoris constaret ipsum uoluissē fideicommissum et conditionale transmitti, & mens huiusmodi colligi poterat ex alijs expressis dispositis in testō, ueluti supra tetigi. ¶ Non obstat quintū fundamentum ex mente Cyn. in l. qui plures ff. de vulg. & pupil. quia rñderur in primis, tñ illa opinio Cyn. est falsa, tanq. 3. tex. clarū in d. l. qui plures heredes, ubi facta fuit simpliciter substitutio p illa verba, & tñ eius spes nō transmittit ad hñdes, sed solū ad illā uocant substituti superstitēs, & ita illud dictum Cyn. refert, & reprobatur Bal. in l. si pater impubes ff. de vulg. & pupil. & sequitur Alex. in d. l. qui plures. Præterea si substitutio simpliciter facta per

illa uerba uos, inuicē substituo, intelligitur p omnia appellatiua heredes, ut firmit. doc. per illū text. in d. l. qui plures heredes, ergo ex substitutione uenire non debent, nisi illi, qui fuerint infirmi heredes, non aut heredes institutorū, ut in l. lucius ff. de vulg. & pupil. & ita rñder Alex. contra Cyn. in d. l. qui plures heredes. Præterea Cyn. loquitur, qñ reciproca esset facta simpliciter per illa uerba uos, inuicē substituo, & sic in casu, quo reciproca nō coneretur sub se fideicommissariam, sed. solū vulgarē, & pupillare, fm qñ regulariter solet cōtinere, ut uoluit Bar. & alij in l. 2. & in l. lucius in princ. ff. de vulg. & pupil. at in casu nostro substitutio reciproca fuit facta cū illa adiectione vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, quo casu dñt pñere fideicommissaria & adonalem, v. 3. si decesserint sine liberis, iuxta, ea quæ dixi supra per ea, quæ uoluit Alex. & alij in d. l. lucius, iuncta l. generaliter §. cum autem Ceteris, & substituit sub condit. fact. & in l. cū acutissimi C. de fideic. ideo nil mirū, si spes talis substitutionis non potuit transmitti ad heredes, & decedentes, pendente conditione, quia fideicommissum uniuersale conditionale, pendente conditione, nō transmittitur ad heredes et suos, ut dictū fuit. ¶ Minus et aduerfatur ultimū fundamentū de iure accrescendi, qñ in casu nostro dñt unitum huic substitutioni, & idcirco debet posse transmitti, argu. l. qui patri ff. de acquir. hered. & l. qui ex duabus ff. de iur. & iur. 21 similibus supra allegatis: tñ Nam huic fundamentum respondent Angel. & Ioan. de Imol. in d. l. qui plures heredes, qñ in d. l. qui patri, & in d. l. qui ex duabus, non transmittitur spes substitutionis, sed transmissio ibi fiebat per ius accrescendi, qñ admittitur ad partem pupilli repudiata, & ad omnia bonæ impuberis, cū idem esset substitutus pupillari, & institutus coheres: Sed in casu nostro agitur de substitutione reciproca, quæ respicit solum bonā reatoris, & nō ipsius coheredis, tñ potentius est quod ad bona testatoris ius substitutionis, qñ ius accrescendi l. 2. §. si duo ff. de bono. poss. contr. tab. ergo & c. Vel secundo potest responderi, qñ nos loquimur de substitutione reciproca, quæ sub se continet substitutionē fideicommissariam, & conditionalem, quæ sui natura non transmittitur, tñ attenda naturā reciproce simplicis d. l. qui plures heredes, & d. l. lucius in si. de vulg. & pupil. tñ attenda naturā fideicommissariae conditionalis, per ea, quæ dicta sunt. Tertio responderi Ioannes. de Imol. ut refert, & sequitur Alex. in d. l. qui plures, qñ in d. l. qui patri non erat nisi unus coheres, unde hereditas uadit ad heredes ex iure accrescendi iuncto cum substitutione pupillari, quia ratione mixturæ ius substitutionis trahit se ad ius accrescendi, ut ibi, sed in casu nostro plures erant coheredes, & substituti p omnia, si superstitēs tantū admittuntur ex substitutione, & parte deficientē, exclusis heredibus coheredibus mortui. ¶ Ultimo fortē potest dici, qñ in casu nostro ius substitutionis trahi non potest ad ius accrescendi, ut sicut ius accrescendi transmittitur ad heredes d. l. qui ex pluribus ff. de ius. & leg. heredi debet transmitti ius substitutionis reciproce, quæ erat unita cum iure accrescendi ratione unionis d. l. qui patri, tñ quia in casu nostro non poterit esse ius iuri accrescendi, ex quo iam portio hereditatis fuit acquisita per aditionem hereditatis ipsi Cyn. mortuo sine filiis, & ideo quoad eius portionē non potuit habere locū ius accrescendi, quod cessat locum non habet post aditā, & agnita hereditate, seu illius portionē, ut in l. si interdum, & in §. minor ff. de usufruct. accrescen. cum ibi not. unū sequitur

EPITOME.

Testatore substituente proximiores masculos; ipsius testatoris in gradu consanguinitatis secundum iuris dispositionem, frater patruelis testatoris nepoti ex forore praefertur.

Neque cum eo filius alterius fratris patruelis admittitur.

Et si ex ultima substitutione, post quam nulla alia facta sit, admittatur, potest libere bona, ad quæ ex substitutione uocatus fuit, alienare.

CONSILIVM XCV.

M Agiter Petrus Paulus testator plures gradus substitutionū in suo testō ordinauit, & ultima substitutionis casus per euentū conditionis adiecta euenit, ex cuius euentu inter aliquos disceptandi materia super nonnullis difficultatibus orta est. Et primo, num filij sororis Tarsie Roberto fratri patrueli testatoris præferatur, an ē conuerso. Secundo utrum simul cum ipso Roberto, casu quo esset præferendus, admittatur filius alterius patruelis dicti testatoris. Tercio an is, qui tā quā proximior præferendus est, bona hereditaria alienare, ualeat, & de illis libere disponere. ¶ Ad primum redeundo, de prioris aspectu concludēdū, vñ qd dicti filij masculi domine Tarsie ex substitutione sint præferendi, quia gradu proximiores, q̄ Robertus testator esse cēsetur, illi n. sunt in tertio gradu. §. i. infir. de gradib. l. i. §. 3. ff. de cod. tit. Robertus t̄rio fm iuris ciuili enumerationē in 4. ut in §. 4.

S V M M A R I V M.

computatio secundum ius civile in successioneibus ser
secundum ius canonicum in matrimonijs, & nu. 8.
in gradu cōsanguinitatis secūdu iuris dispositionē
agnationis sint, de qua iuris dispositione intelligat.
& agnationis differentia quoad ius succedendi
plagraduū prerogatiua attenditur nu. 5. &
quod procedat nu. 19.
quon generaliter qui sint.

quibus mens testatoris multum consideranda.
in uno, quam in alio ex quibus presumatur.
quibus hereditariis iuris civilis dispositio seuat, in
iuris alicuius spiritualibus iuris canonici dispositio.
in similibus quid sumptum utroque modo proprie dicitur
et largissime improprie.
quot modis sumatur.

secundum ius canonicum qui dicantur.
 a Papa, a legislatore, & a testatore quomodo
 intelligi debeant.

qualitas adiecta dispositioni testatoris quid ope
Emphyt. ecclesiastica concessa pro heredibus, &

pro heredibus masculis dñ concessa pro filijs.
 conseruationi unusquisque naturaliter studet.
 indubio potius,quàm cognati uocati præsuntur.
 naturalis de iure est considerabilis et hec maxime in

rationis semper sunt propriè intelligenda, non autem

ex sorore quoad quid in ius agnationis translatus est,
non dicatur consanguineus.
Et quomodo quid importet.

quorum appellatione in statutis cognati per feminā
non comprehenduntur.

fratris patruelis non admittitur cum fratre patruelo.
quoad successionem personam patris representet.

...ius libere potest bona hereditaria alie

mendo confanguineos generaliter pro quibuscumque quomodoque; tam per maleculos, q per feminam conjunctis, ut uoluit Bart. in l. cum quidam §. quod dr. & ibi Alex. & alij coiter. ff. de acq. her. c. de confanguinitate 3 §. q. 3. cad sedem, & fere ibi per totum 3 §. q. 5. & præsertim attento cōi usu loquendi, ut uoluit Bart. in dic. §. quod dr. quem ceteri scribentes ibi sequuntur. Ioan. de Imol. Paul. de Cast. & moderni; & Alex. in consi. 153. in prin. 6. uol. qui cōis uis loquendi et in testamētis seruandus est, l. liberorum. §. quod trñ Casius ff. de leg. 3. & quā

uis